

Η συνθήκη του Σένγκεν

Δημοσιεύτηκε στις Παρασκευή, 22 Μαΐου 2009 16:48 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο **Αξιολόγηση**

Η Συμφωνία Σένγκεν, μαζί με το νόμο 2472/97 που ψήφισαν από κοινού ΠΑΣΟΚ και ΝΔ στη Βουλή, για τη νομιμοποίηση του ηλεκτρονικού φακελώματος, συγκροτούν τον εκσυγχρονισμένο γιγάντιο ευρωπαϊκό ηλεκτρονικό χαφιέ, ανοίγοντας το δρόμο της υλοποίησης της πολιτικής κοινής ασφάλειας, που είναι συνυφασμένη με την αναθεώρηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ. Η κύρωση της Συνθήκης Σένγκεν σημαίνει εφαρμογή ενός καθεστώτος μεσαίων στα δικαιώματα και τις ελευθερίες

Καρδιά της Συνθήκης Σένγκεν είναι το SIS, (Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν), ένας γιγάντιος ηλεκτρονικός υπολογιστής, που βρίσκεται στο Στρασβούργο. Στο SIS καταγράφονται αυτή τη στιγμή όλοι οι "ευρωύποπτοι". Ανω όριο δεν υπάρχει και έτσι στους επόμενους μήνες αναμένεται να μετρούν δεκάδες εκατομμύρια. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη επιχείρηση ηλεκτρονικού φακελώματος στην ιστορία του πλανήτη.

Η ασφυκτική παρακολούθηση του ατόμου με χρήση της νέας τεχνολογίας προβάλλει εξουθενωτική για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, έστω και αν θεωρητικά δεν συμπεριλαμβάνει όλους τους πολίτες, αλλά μια ορισμένη κατηγορία αυτών, όσους δηλαδή έχουν διαπράξει στο παρελθόν αξιόποινες πράξεις ή από την όλη συμπεριφορά τους παρέχουν βάσιμες ενδείξεις ότι πρόκειται να τελέσουν ανάλογες πράξεις στο μέλλον. Η έννοια όμως των «ενδείξεων» δεν θα πρέπει να συγχέεται με εκείνη των «προθέσεων» περί των οποίων κάνουν λόγο τα άρθρα 2β, 5, παρ. 1δ, 25, 40 και 96 της Σένγκεν. Ενώ και η διαδικασία εκτίμησης των ενδείξεων αυτών πάσχει, αν ληφθεί υπ' όψιν ότι σε περίπτωση λανθασμένης καταχώρισης το επαχθές βάρος της αποδείξεως της αθωότητός του έχει ο ενδιαφερόμενος πολίτης έναντι μάλιστα καταθέσεως υψηλού παραβόλου. Τα κριτήρια που επικαλείται η Συνθήκη βάσει των οποίων καταχωρίζονται προσωπικά δεδομένα στους Η/Υ της Σένγκεν ποικίλλουν, ενώ παραμένει αδιευκρίνιστος ο όρος της «συγκυρίας» που επικαλείται η Συνθήκη. Σύμφωνα με αυτόν, η συλλογή των πληροφοριών εξαρτάται από τον χρόνο, τα κίνητρα, τον σκοπό, τις συνθήκες κάτω από τις οποίες κάποιος κάτι διέπραξε και τα στοιχεία αυτά κάθε φορά μεταβάλλονται. Άλλο νόημα έχουν πληροφορίες για την πολιτική ή θρησκευτική δράση ενός προσώπου στα αρχεία του πολιτικού του κόμματος ή του θρησκευτικού σωματείου στο οποίο ανήκει και άλλη αξία αποκτούν τα ίδια στοιχεία στα αρχεία της Αστυνομίας. Με τα νέα αυτά δεδομένα δεν είναι υπερβολή να λεχθεί ότι επέρχεται «θάνατος της ιδιωτικής μας ζωής». Το αμερικανικό περιοδικό «Time» μάς συμβουλεύει να στερηθούμε κάποιων ανέσεων για να είμαστε σίγουροι ότι κρατάμε για τον εαυτό μας μερικές πολύτιμες πληροφορίες («Ελευθεροτυπία», 20.8.97). Οι λεγόμενες «έξυπνες κάρτες», που αρχίζει να γενικεύεται η χρήση τους, προωθούν την ιδιότυπη αυτή αιχμαλωσία μας. Η εφορία, οι κοινωνικές ασφάλισεις, οι τράπεζες, το βιβλιάριο υγείας, ο ΟΓΑ, το δίπλωμα οδήγησης, οι συνδρομές κλπ. θα μας χορηγούν εφεξής κάρτες που στο τέλος θα αντικατασταθούν ασφαλώς από μία, που θα περιέχει όλα, ώστε να ολοκληρωθεί ο πλήρης έλεγχος επάνω μας («Απογευματινή», 20.8.97).

[κλικ για να διαβάσετε ολόκληρο το κείμενο της Συνθήκης του Σενγκεν](#)

